

Ercište Hüzün

— SeyitAhmetUzun · 04 Kasım 2011

Gözlerinin sığağında
Umudu soluduk ey Azra!
Bir annenin tükürüğünde
Bir sır gibi saklı hayat
Can verdi ruhumuza ey Azra!

Kardeşlik bir türkü güftesi
Bestelendi diyar diyar
"Acınız acımızdır
Yüreğimize yangındır
Van bizim canımızdır
Kalk ve yürü ey insanlık"

Tırlar dolusu umut
Eşyadan ötelere
Kardeşliğin izdüşümü
Yağıyordu Erciş'e

İlkel cehalet kahroldu
İnsanlığın tohumu
Soğuk suratlardan yol buldu
Tekrar yeşerdi kardeşlik umudu

Adı, rengi, kimliği
Sorulmadı enkazın
Para, kalem ve koltuktan ibaret
İhanet yargılandı

Çarpışan tanrıları ulusların
Kahır yüklü
Bela yüklü
Nefret şimşeklerini çaktılar
Kardeşliği yakmaya kalktılar

Ama enkazdan çıkan bir göz

Gülen bir çocuk
Umudu kuşanan ana
Kadere tevekküllü baba
Tanrılar korosunun sesini kesti
"Görelim Mevla'm neyler
Neylerse güzel eyler"